

Sygn. akt: III U 574/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 lipca 2014 r. w O.

sprawy z odwołania M. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 21.03.2013r. znak (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 574/13

UZASADNIENIE

M. T. wniosła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 21.03.2013r., nr (...), odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie ZUS wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że M. T. zarówno przez lekarza orzecznika ZUS, jak i Komisję Lekarską ZUS uznana została za zdolną do pracy. Wobec powyższego decyzją z dnia 21.03.2013r. prawidłowo odmówiono jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. T. (ur. (...)) w okresie od dnia 04.07.2008r. do dnia 28.06.2009r. posiadała uprawnienia do świadczenia rehabilitacyjnego, zaś od dnia 01.07.2009r. do dnia 28.02.2013r. - prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 15.01.2013r. M. T. złożyła do ZUS wnioski o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

W toku jego rozpoznawania orzeczeniem wydanym przez lekarza orzecznika w dniu 18.02.2013r. ustalono, że nie jest ona niezdolna do pracy. Na skutek sprzeciwu odwołującej także Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 15.03.2013r. ustaliła, że nie jest ona niezdolna do pracy. W konsekwencji ZUS zaskarżoną decyzją z dnia 21.03.2013r. odmówił jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o akta rentowe M. T. nr I- (...).

W ocenie Sądu odwołanie M. T. od decyzji ZUS z dnia 21.03.2013r. nie jest zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j.Dz.U.2013.1440) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonej, która spełnia łącznie następujące przesłanki:

1. jest niezdolna do pracy,
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
3. niezdolność do pracy powstała we wskazanych w ustawie okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy (art. 57 ust. 2 ustawy).

Definicję osoby niezdolnej do pracy zawiera art. 12 ust. 1-3 w/w ustawy, który stwierdza, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik ZUS. Od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu. Komisja lekarska rozpatrując sprzeciw lub zarzut wadliwości, dokonuje w formie orzeczenia oceny niezdolności do pracy i jej stopnia oraz trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy. Orzeczenie lekarza orzecznika, od którego nie wniesiono sprzeciwu lub co do którego nie zgłoszono zarzutu wadliwości, albo orzeczenie komisji lekarskiej, stanowi dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji w sprawie świadczeń, do których prawo jest uzależnione od stwierdzenia niezdolności do pracy oraz niezdolności do samodzielnej egzystencji (art. 14 ust. 1 pkt 1 oraz art.14 ust. 2a, 2e, 2f i ust 3 cytowanej ustawy).

W świetle w/w przepisów zasadniczą kwestią wymagającą rozstrzygnięcia w przedmiotowej sprawie, od której zależała skuteczność odwołania M. T., było ustalenie, czy jest ona niezdolna do pracy, jeśli tak, to w jakim stopniu i jaki jest przewidywany okres trwania niezdolności oraz w jakim okresie ta niezdolność powstała.

Na okoliczność występowania niezdolności do pracy odwołującej Sąd dopuścił w sprawie dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii i neurologii.

Biegli z zakresu: neurologii – W. T. i ortopedii G. K. w opinii nadesłanej w dniu 20.06.2013r., po przeprowadzonym w dniu 11.05.2013r. badaniu odwołującej oraz zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą stanu jej zdrowia, zdiagnozowali u niej: obustronną gonartrozę stawów kolanowych, zespół bólowy kręgosłupa szyjnego i lędźwiowego, zawroty głowy w wywiadzie i zespół bólowy prawego barku.

Zdaniem biegłych ***w/w schorzenia nie powodują niezdolności do pracy*** u odwołującej.

W uzasadnieniu biegli wskazali, że na podstawie badania podmiotowego, przedmiotowego oraz po analizie dokumentacji medycznej i akt sprawy stwierdzili u odwołującej niewielką dysfunkcję prawego stawu kolanowego i kręgosłupa w odcinku lędźwiowym, która nie powoduje ograniczenia zdolności do wykonywania dotychczasowego zatrudnienia. Zdaniem lekarzy, pacjentka wymaga okresowych zabiegów rehabilitacyjnych i przyjmowania leków p/zapalnych. (k. 13 – 14 a.s.)

Do powyższej opinii zastrzeżenia wniosła M. T.. W piśmie z dnia 02.07.2013r. wskazała, że prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy posiada od 2009r., zaś problemy zdrowotne istnieją od 2005r. Od 27 roku życia stan jej zdrowia pogarsza się. Przeszła operacje kolan, doznała urazu kręgosłupa, przyjmuje leki przeciwbólowe i przeciwzapalne. Cierpi na bóle głowy, zwyrodnienie stawu ramiennego, niedoczynność tarczycy, problemy z pamięcią i koncentracją. Przyjmuje mnóstwo leków. Ma 35 lat i 3 dzieci, musi być więc sprawna. Opinia lekarska jest nieobiektywna i krzywdząca, nie wzięto pod uwagę wszystkich schorzeń. (k. 20 a.s.)

Biorąc pod uwagę w/w zastrzeżenia Sąd postanowieniem z dnia 22.07.2013r. dopuścił dowód z opinii uzupełniającej biegłego z zakresu ortopedii G. K. i neurologii W. T..

W opinii uzupełniającej złożonej w dniu 17.01.2014r. odpowiadając na zarzuty odwołującej, biegli wskazali, że uwzględnili wszystkie schorzenia i szczegółowo opisali dysfunkcje. Nie znaleziono podstaw do uznania badanej za niezdolną do pracy. (k. 30 a.s.)

Do opinii uzupełniającej zastrzeżenia ponownie wniosła odwołująca się. Podała, że cierpi na schorzenia stawów kolanowych i kręgosłupa, a dla oceny jej niezdolności do pracy należy wziąć pod uwagę wiek, wykształcenie i dotychczas wykonywana praca. Podała definicję częściowej niezdolności do pracy. Zdaniem odwołującej się, jej stan zdrowia pogarsza się, a leczenie nie przynosi efektów. Nie może podjąć zatrudnienia, z powodu stanu zdrowia ma poczucie wykluczenia społecznego oraz dyskryminacji. (k. 39 a.s.)

Biorąc pod uwagę zarzuty M. T., Sąd dopuścił dowód z opinii innych biegłych sądowych z zakresu ortopedii i neurologii. (k. 42 a.s.).

Biegli z zakresu: neurologii T. P. i ortopedii C. K. w opinii z#o#onej w dniu 23.05.2014r. wskazali, #e u M. T. rozpoznali: chorob# zwyrodnieniow# stawów kolanowych z przewlek#ym zespo#em bólowym, zmiany zwyrodnieniowe kr#gos#upa l#d#wiowo – krzy#owego bez objawów korzeniowych i ubytkowych, bóle i zawroty g#owy w wywiadzie, z chwiejn# prób# R., zmiany zwyrodnieniowe kr#gos#upa szyjnego z podawanym zespo#em bólowym bez objawów korzeniowych i ubytkowych. Nie stwierdzono naruszenia sprawno#ci organizmu w stopniu powoduj#cym d#ugotrwa## niezdolno## od pracy. W uzasadnieniu biegli wskazali, #e badana w obecnym stanie zdrowia mo#e pracowa#. Podawane przez ni# dolegliwo#ci nie znajduj# potwierdzenia w badaniu przedmiotowym i nie ograniczaj# zdolno#ci do wykonywania pracy. Zmiany zwyrodnieniowe kr#gos#upa szyjnego i l#d#wiowo - krzy#owego bez cech podra#nienia/ uszkodzenia korzeni nerwowych nie daj# podstaw do uznania badanej za osob# niezdoln# do pracy. Bóle g#owy i zawroty g#owy z prawid#owym badaniem KT i przep#ywu w naczyniach szyjnych wymagaj# leczenia i nie stanowi# podstawy do uznania inwalidztwa. Badana jest sprawna ruchowo, bez deficytu neurologicznego mo#e wykonywa# prac# zgodnie z kwalifikacjami. W czasie narastania dolegliwo#ci, mo#e korzysta# z czasowej niezdolno#ci do pracy, jednak#e zdecyduje o tym lekarz lecz#cy. (k. 55 – 56 a.s.)

Także do tej opinii zastrzeżenia wniosła M. T.. W piśmie datowanym na 27.06.2014r. wskazała, że wykonywała pracę przy pakowaniu ciężkich elementów meblowych, co wymaga siły i wytrzymałości fizycznej. Problemy zdrowotne powstały w trakcie wykonywania tej pracy. Stan zdrowia ulega pogorszeniu pomimo leczenia i rehabilitacji. (61 a.s.)

W ocenie Sądu zastrzeżenia do opinii zgłaszane przez odwołującą nie podważają wniosków tych opinii. Odmierna ocena stanu zdrowia odwołującej w kontekście jej zdolności do pracy dokonana przez nią samą, nie

zawiera bowiem żadnych argumentów podważających miarodajność dotychczas sporządzonych opinii. Odwołująca się za każdym razem w zarzutach do opinii wskazywała na schorzenia stawów kolanowych, kręgosłupa i tarczycy, oraz na pogarszający się stan zdrowia. Choroby te zostały uwzględnione przez biegłych dla oceny jej stanu zdrowia, a zdaniem Sądu wszystkie - dotychczas wydane w sprawie opinie biegłych mogą stanowić podstawę do wydania rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie. Zostały one wydane przez biegłych lekarzy o specjalnościach odpowiednich do ujawnionych u odwołującej jednostek chorobowych. Biegli dokonali analizy zebranej w sprawie dokumentacji medycznej, przeprowadzili wywiad oraz badania odwołującej. Zarówno rozpoznanie, jak i wnioski, jakie znajdują się w opinii są rzeczowe, spójne i logiczne, dlatego zasługują na uwzględnienie.

Wniosek powyższy jest poparty wynikami badań lekarskich M. T., wskazanymi w opiniach. Odwołująca była badana przez biegłych dwukrotnie w dniach: 11.05.2013r. i 29.03.2014r. - a więc w różnych odstępach czasowych, co pozwala na dokładną ocenę jej stanu zdrowia. W toku każdego badania biegli sądowi stwierdzali, że odwołująca się jest zdolna do pracy.

Powołani w sprawie biegli sądowi rozpoznawali u odwołującej się schorzenia stawów kolanowych, kręgosłupa, bóle i zawroty głowy w wywiadzie oraz zespół bólowy prawego barku.

Z akt rentowych wynika, iż odwołująca, z wykształcenia krawcowa, w przeszłości pracowała jako szwaczka, pakowacz, stolarz montażowy. Do tych prac odnieśli się biegli sądowi w swoich opiniach stwierdzając, że odwołująca jest zdolna do ich wykonywania. Biegła z zakresu: neurologii T. P. i ortopedii C. K. w opinii wskazali, że nie wszystkie podawane przez odwołującą się dolegliwości znajdują potwierdzenie w badaniu przedmiotowym, zaś w razie wzrostu dolegliwości wskazanych w opinii schorzeń można korzystać z czasowej niezdolności do pracy. (k. 56 a.s.) Także neurolog W. T. i ortopeda G. K. wskazali, że pacjentka wymaga jedynie okresowych zabiegów rehabilitacyjnych i przyjmowania leków p/zapalnych. (k. 14 a.s.)

Zwrócić nadto trzeba uwagę na fakt, że M. T. w okresie od 04.07.2008r. do 28.06.2009r. pobierała świadczenie rehabilitacyjne, które jest przyznawane osobie rokującej odzyskanie zdolności do pracy, a z wnioskiem o rentę odwołująca wystąpiła po zakończeniu pobierania tego świadczenia.

Podkreślić też należy, że niewątpliwie, odwołująca się cierpi na szereg dolegliwości, jednakże sam fakt występowania schorzeń nie może stanowić podstawy do uznania niezdolności do pracy, lecz istotny jest poziom nasilenia choroby, a poziom ten, zdaniem biegłych, u odwołującej nie sięga poziomu niezdolności do pracy.

Na marginesie można dodać, że w sytuacji pogorszenia stanu zdrowia, wystąpienia nowych schorzeń niż występujące w dacie wydania opinii przez ZUS, np. kardiologicznych, M. T. może ponownie wystąpić do organu rentowego o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że prawidłowe jest stwierdzenie wszystkich powoływanych w sprawie biegłych o zdolności M. T. do pracy.

Odwołująca nie spełnia więc przesłanek do przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy i jej odwołanie od decyzji ZUS z 21.03.2013r. na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. podlega oddaleniu.

Z tych względów orzeczono jak w sentencji.